

nõnda tihti et kõik tehha punnetab. Kui tip-
pub ennast on wälja ajanud, siis wähenewad
wahhest need üllemal nimmetud äddad, agga en-
namiste lähwad naad weel suremaks. Lapsok
on kanges pallawusses maas, südda peksab
rängaste, ei tea isse ennesest ühtegi ja affab tihti
jampsimat. Janno on suur, agga wallusa kaela
parrast ei jo hea melega, ehk nuttab kui peab ne-
lama.

On aigus selle wisi peäl päwa wiis ehk
kuus seisnud ja ei olle lapse ello weel wõtnud,
siis tulles suurt fergitust, nahha pind affab
lahknema ja lähheb ärra kui kalla somus, nõn-
da et wahhest, liati kätte külgest, sured tükkid
ennast lahti korwat. Se turib paar päwa ehk
ka paar nädalat. Kui sel ajal last mitte kam-
bris ja külma eest ei oita, siis lähheb ta jälle
aigemaks, on pallew, uimane ja näggo ehk ka
kõik ihho paistetab ülles kui wee rak, ja selle wee
tõbbesse, mis sest sünnib, surewad paljo lapsi.

Agga iggakord ei näita se tõbbi ennast selle-
samma wisi peäl. Esimäli ei olle pallawus ikka
ni suur, laps on mõnnikord terrane, lassib en-
nast ridesse panna ja on ennem jalla peäl kui
sängis. Teiseks on ka kael wahhest wähem ül-
les paistetand ja ei olle ni wallus. Kolmanda-
maks ei olle ka täppid ni selgeste ülles ajanud,
ehk neid on wähe, on ka wälfjad ehk agga üris-
kest aega nähtawad. Mõnnikord jälle on täp-
pid ni saggedad et kõik ihho kui punnane kallew

ja arwatakse et surest pallawast ni punnetab.
Neljandamaks ei olle ka somustamine iggakord
selgeste nähha. Agga siiski on mitto neist
nimmetud märkidest leida, nenda et se mitte ras-
ke ei olle sedda tõbbe lapse jures tunda, kui sed-
da aigust ümberkaudo kuulda on.

II. Mis wisi lapsi selle tõbbe eest oida.

Se tõbbi affab essite isseenesest, agga on
ta kord tõusnud siis ajab ta külge; tulles laps,
kel tedda weel ep olle olnud tõbbise jure ehk ellab
ta temmaga ühhes perres, siis ei olle naljalt
lota et ilma jääb. Sepärrast oidko siis igga-
mees omma lapsi, et tõbbistega kokko ei ja.

III. Mis tehha et tõbbi eal wisi lah- kusk.

Ei olle parrako Jummal teist aigust leida,
mis hi suurt murret ja järrelwatamist tahhab
kui se, ja surewad siiski paljo lapsi kes kül
õrnaste ja murelikkust said petud, — ni tigge
on se tõbbi.

On ta affanud, siis kanna oolt, et tõbbine
kambris, mis parras soe on, wälja ei sa; on
aigus kerge, siis wõib laps rides kambris kõndi-
da. Jomajast on siin paljo luggu, ja ennamiste
teeb mõistlikkust prugitud joof, et muud rohtusi
tarwis ei olle. On tõbbise kõht wallal ja wal-
lutab, ja on keel kuw, siis anna temmale tango